ՀԱՆԴԻՍ ԱԶԳԱՅԻՆ

Թիւ 40 Ա. ՏԱՐԻ 1876 ՅՈՒՆՎԱՐ 31 ՇԱԲԱԹ

ԸՆԴՀ. ԺՈՂՈՎ

Ազգային ժողովը երէկ գումարուեցաւ Ղալաթիոյ Եկեղեցւոյ մէջ նախագահութեամբ Ամեն. Սրբազան Պատրիարքի և ատենապետութեամբ Ստեփան փաշայի։

Մեծագոյն մաս գտնուելուն համար ժողովը բացուեցաւ ժամը 7 3/4 ին.

Սահմանադրութեան Վերաքննութեան խնդրոյն քուէարկութեան վրայ խել մը վիճաբանութիւններ եղան, և այս վիճաբանութեանց մէջ եթէ Ատենապետ Բաշայի քաղցր համոզումները վրայ չը հասնէր կամ Մէրեէմզուլի էֆէնտին և կամ Օգսէն էֆէնտին ԲԷժկէչէյով տուն պիտի երթային, վերջապէս ժողովը քուէն գաղտնի կերպով կատարուելուն համար որոշում տալով · թուղթեր գրիչներ բաժնուեցաւ Անդամոց, այս միջոցին Մասիսի մեծ. խմբագիր Ութիւճեան էֆ. չեմք գիտեր գիտմամբ կամ թէ չը գիտնալով դիւանին կողմէն իրեն գրուած կապարեայ գրիչը՝ իւր քուէն գրելէն վերջը գրպանիկը դրաւ, քուէհամարին ատեն Փափազեան էֆէնտի իրմէ զատ ուրիշի վրայ վստահութիւն չունենալուն համար՝ քուէն կարդացող Սուրբ Հայրերուն քովէն ամենևին չը կրցաւ զատուիլ, բայց քուէտուփը բացուած ատեն մէջը օրինաւորութիւն չի գտնուելուն, պարտաւորեցաւ ժողովը երկրորդ քուէարկութիւն մ՚ընելու.

Երկրորդ քուէարկութիւնը կատարուիլը չատեր յառաջիկայ գումարուելիք ժողո-

վրան ձգուիլ ուզեցին առարկելով ժողովէն դուրս մեկնողներ գտնուելուն համար, բայց Ատենապետ Բաշյան ներկայ ժողովականնե֊րը մեծագոյն մաս տեսնելուն, արժան դատ֊ուեցաւ երկրորդ անգամ քուէարկութիւնը ձեռք առնուլ և ալ կատարուեցաւ։

Ասկէ զատ մինչև հոս մենք ներկայ ըլլալնուս համար այսչափ կրցանք բան տես֊նել, բայց խօսքերնիս չաւարտենքս առաջ կը խնդրենք Ատենադպիր Ալաճաճեան է֊ֆէնտիէն որ ասկէ վերջը քուէարկութեանց ատեն ժողովականները ձեռքովը համրած ատեն, չեշտելով չի համրէ, և տասնըչորս տասնևհինգ ըսելուն պէս հոն չունիք չառնու

ՁԸԹԸՐԸԹԵՆՑ ԼՈՒՍԻԿ ՏՈՒՏՈՒՆ ԲԻՒՇՄԱՆ ԵՂԱՒ ՄԵՋ ԳՏՆԵԼՈՒՆ

Երէկ տպարան երթալով այսօրուան հրատարակելիք թերթերնուս սրբագրու֊թեամբը զբաղած ատեննիս, տարիքը ա֊ռած խաթուն մը դռնէն մտնելով՝ և գըլ֊խուն շալը թեւին տակը առնելով «պաս֊մախանան ո՞ւ է, աղաներ,» գոչեց։

— Ո՞ր պասմախանան կը փնտռես կոր, խաթո՛ւն։

— Սամուր սօխախի։

— Այս է։

— Փառք քեզ տէ՛ր, հէլէ գտայ, առ֊տուընէ պէրի լէվին լէվին ընտռելէն հո֊գիս բերանս եկաւ։

— Ի՞նչ կուզէք խաթո՛ւն։

— Մօմիխը ո՞ւր է։

— Այս տեղ մօմիխս չկայ. վան զի մօմ վառած չունինք։

— Քա ճանըմ, ո՞ւր է սա խնդալու բաներ կը գրէ շաղէթա մը կայ եղեր հոս։

— Միմո՞սը։

— Հա՛ իշտէ, Միմոս է, մօմիս է ինչ է, ան կուզեմ։

— Ահաւասիկ. «ընելով չորեքշաբթի օրուան Միմոսի թերթէն հատ մը ներկա֊յացուեցաւ իրեն»։

— Պէ զաւակս, ես ալ թուղթը չեմ ուզեր կոր ձենէ։

— Հապա ի՞նչ կուզես մարիկ։

— Ատ կրողը կուզեմ։

— Աս կրող չէ մարիկ, Միմոս է։

— Հիմա մէջկիս օրթայէն պիտի ճա֊թիմ հա՛ . . . . .

— Աման խաթուն չըլլայ որ անանկ բան մը ընես՝ վասն զի Վէքիլը խանը աս֊կէց շատ հեռի է։

— Ծօ՛ զաւակըս, սա շաղէթային կի֊րերը գրողը ո՞վ է։

— Պարո՛ն գրաշարապետ, խաթունը քեզ կուզէ։

— Դո՞ւն ես սա շաղէթան գրողը օրթ֊տի։

— Ես սատմբային մէջ տեսած գիրերս կը շարեմ մինակ մարիկ։

— Է ատ կոխողը ո՞վ է։

— Ուստա Վա՛սիլ. կէլ պուրայա, իշ֊տէ մարիկ աս յոյնն է մեր մաքինաճին։

— Քա աս մուրէքքէպլի մա՞րդն է կո֊խողը։

— Այո՛, խաթուն։

— Անունը ի՞նչ է.

— Ըսինք ա՛, տէզկեահճը Վասիլ։

— Էյ հիմա ինչտար ծան ունիմ, եան֊կըն վար կը պօռամ հա՛։

— Ղալաթիոյ ալ խուլէն իշարէթը կը կախէ հա՛։

— Տամլա՞ պիտի իջեցնէք գլխուս, հէ՛յ արուն պերաններ, ես ձեր մայիթա֊պըն եմ. չէ՞ք խպնիր, չէ՞ք ամչնար, ա՛խ չհասնէի կալու. հի՛ւ. հի՛ւ. «ընելով ըս֊կսաւ լալ»։

— Խաթո՛ւն, ի՞նչ կուզես, ո՞վ կը փըն֊տըռես կոր։

— Ծօ եավրում, սա շաղէթային տէրը

ո՞վ է ։

— Հա՛, սանկ ճամբու եկեր մարիկ. մենք ենք. ի՛նչ կայ ։

— Վա՜յ աչկըդ խաւրայ, Թըպլոը Ակոբճանըս կը նմանիս, կտոր մը քիթդ մըրդուիկ է եօխսա ։

— Ակոբճանիդ քիթ մեծ ըլլալէն իրար չենք նմանիր ա՛. ի՛նչ որ է, ի՛նչ կուզէք նայինք ։

— Երկու չիֆթ լախըռտը ունիմ հետդ ։

— Ճանըմ խաթուն, երեք չիֆթ ըլլայ նէ չեմ կրնար մօրիկ ընել, վասն զի վաղուան հրատարակելիք Թերթերնուս սրբագրութիւնը պիտի ընեմ ։

— Էյ կտոր մը ալ սրպառապութինդ սարֆը նայէր ըրէ ։

— Շատ աղէկ, արդէն ուրիշ ճար չիկայ ձեռքէդ ազատելու ։

— Ո՞վ գիտէ կենէ որո՞ւն հոգին պիտի երես վարը ։

— Մենք կրակ չենք որ մարդու հոգի երենք ։

— Հա՛, մէյմ՛ալ ինծի հարցուր անըրման ։

— Ահա կը հարցնեմ, ե՞րբ ձեր հոգին երեցինք ։

— Սանկ մինակ ըլլանք որ՝ խօրաթանիս ես ու դուն իմանանք ։

— Շատ աղէկ. սա քովի սենեակը հրամմեցէք ըսելով, խաթունին հետ սենեակ մտած դէմ առ դէմ նստանք ։

— Քուկին անունդ ի՞նչ է ։

— Սագայեան Անտոն ։

— Ջհաննի՛ս ելլելու առտուն ։

— Ես ընդ՝ հոգւոյդ քում, խաթուն ։

— Ա՛յ օղուլ, հայր ու մայր չունի՞ս ։

— Փառք Աստուծոյ, հայր ալ ունիմ մայր ալ ։

— Է սա քու բռնած ճամբուդ կը հաւնի՞ն կոր ։

— Բռնած ճամբաս ի՛նչ ունի որ. չըսէ է ։

— Ես անոնց տեղը ըլլայի՝ սա քու բերանըդ կը պատռէի ։

— Իմ բերանս ամէրիկան պէզի չէ որ շուտ մը պատռուի ։

— Սա մեղի կազէթայիդ մէջը անցունելովդ . . . .

— Դուն մեր ղազէթային մէջ չես կըրնար սղմիլ խաթո՛ւն ։

— Խա՛ռնախսի տահեկիդ. կենէ մի՛ պաշըլայէր, սուս եղիր քի երկու չիֆթ լախըռտը ընեմ ։

— Մինչև հիմա ութը չիֆթը անցաւ ։

— Է հէլպէթ, ութն ալ կըլլայ տասն ալ, լախըռտըս խարշըլամիշ մ՛ընէր քի՝ ես ըսեմ տէ սիրտս կտոր մը պաղըշկի ։

— Կուզես նէ՝ լիմօնաթա մը բերել տամ սիրտդ պաղըշկեցնելու համար ։

— Պէտքը չէ քու լիմօնաթատ ։

— Ցիչնապ կը խմե՞ս ։

— Խա՛ռնախսին մեծը, տահա կը խօրաթե՞ս ։

— Խառնախսին չէրպէթէն չըտնուիր այս կողմերս ի՛նչ մեղքս պահեմ ։

— Աստուծոյ սիրուն ըլլայ, սա կէնճութանըդ արեւուն քիչ մը սուս եղիր, ես ըսեմ դուն մօրիկ ըրէ,

— Շատ աղէկ, դուն սկսէ խօսիլ ես ալ սա սրբագրութիւնները աչքէ անցնեմ ։

— Անանկ բան կըլլա՞յ, կիր կրած ատենդ ինծի նա՞ըլ մօրիկ պիտի ընես ։

— Դուն հոգ մի ըներ խաթուն, գիրը ձեռքս պիտի գրէ և ոչ ականջս ։

— Թէվէքէլի չէ եղեր քի ալ կազէթան լեցնելով փարանիս կը քաշես կոր. ալ ի՛նչ տիլպազ մարդ ես ։

— Տիլպազ չէլլամ նէ տիլսիզ կըլլամ եօքը մարիկ ։

— Չէ ամա, տիլպա՛զ կայ տիլպազ ալ կայ ։

— Թըպլոը քրօջս Թոռը կը նմանիս, գիտես քի, գիթէն ինկեր ես ։

— Գրոշդ թռուը իր մօրը քթէն ինկեր է և ոչ թէ մենք ։

— Անանկ տիպար է քի՝ պաշխասինե-րուն երկու օրէն ծախելիք թեքնէ մը պա-ըլ՛ըը կէս սածաթին մէջ կը ծախէ ։

— Խաթո՛ւն . մենք ձկավաճառ չենք . և ոչ ըլլալու փափաք ունինք . ինչ որ պի-տի ըսես՝ շուտ ըսէ . վասն զի գործ ունինք ։

— Հա , իշտէ պաշլայեցի ։

— (Մեկուսի) Ես ալ ըսած և ըսելիք-ներըդ գրել սկսեցի ։

— Ամա աղէկ մտիկ պիտի ընես ։

— Բառ մը անգամ չպիտի կորսնցնեմ

— Անկաճըդ ինծի տուր ։

— Անականջ մնալու ժամանակ չունիմ ։

— Ա՛յ օղուլ , քառասուն տարին հեղ մը ըլայ ժամ կայնի . . . .

— Քառասուն տարին հեղ մը՛ , ինչ աստիճան ժամասիրութիւն ։

— Հօռոփ տուտուն քովս կայներ էր նէ՝ տալոջս ները աղջի՛ը նշանե՞ց մի տէյի հարցուց . ես ալ ե՛լայ ճուղապ տուի ։ ամա կենէ աղօթքս շաշըրմիշ չըրի ։

— Ի՛նչ աստիճան բարեպաշտութիւն ։

— Կենէ ի՛նչ կը մըրմըռաս կոր ։

— Քեզի համար չէ խաթուն , ես ու-րիշ բան կըսեմ կոր ։

— Էյ մենք աս տեղ որի՞ հետ կը խօ-րաթենք կոր ։

— Ձե՞ս տեսնար կոր , ինծի հետ , չա-րունակէ՛ նայիմ , աղօթքս շաշըրմիշ չըրի ը-սիր ։

— Վո՛ւյ կածակի կաս հէմէն մարդ , էլի իշտէ կէօզիւ օյնաըշտա կըսեն նէ՝ ի-րաւ է եղեր ։

— Կնիկները մարդուս գլխուն փոր-ձանք են կըսեն նէ՝ իրաւ է եղեր ։

— Հէ՛յ արուն բերան ղաւակ ։

— Ղաւակդ արուն բերա՞ն է խաթուն ։

— Քեզի համար կըսեմ կոր կուպէկու-ըլըլիք մարդ , մախսըմէս ի՞նչ կուզես ,

— Ես ալ ղաւկիթ համար կը հարցնեմ կոր . վա՛յ բերան կնիկ ինձմէ ի՞նչ կուզես ։

— Սա մեր լախըրտըները կաղէթայիդ մէջ անցնելովդ ի՛նչ քեար կընես , մենք քու մայթա՞պդ ենք , հէ՞ , անկէց սօղրամտան անցած շաբաթ օրն ալ շալղամըրիս երեըը , էրկնէս ծեծ ուտելս ա՛ ութանմաղ արուն պերան , անկէ ետքը գլխաւորիս ճէպէն փա-րա վերցունելս ի՞նչու կրեցիր ։

— Էյ սուտ էյի ըսեր ։

— Սուտ չէր ամա , եադնըշ կար մէջը , գլխաւորիս ճէպէ փարա վերցնողը մաննիկ տուտուն էր , ես ըմիշին էվէլցուք փարան կառնէի ։

— Դուն աղէկ չես կարդացեր մեր գը-րածները , մենք ըսեր էինք որ մաննիկ տու-տուն գլխաւորին ճէպին ճամբան գտեր է . լուսիկ տուտուն ալ ըմիշին փարայէն խամին ընելուն վարպետութիւնը սորվեր է , կու-զեմնէ գրածնիս մէկ մ'ալ կարդանք ։

— Պէսպէլլի եադլըշ կարդացած ըլլա-լու ենք տաղտաղայով , ամա աս խապարները ո՞վ կըբերէ կոր քեզի ։

— Հովը ։

— Կովը ո՞վ է ։

— Կովը չէ հովը . տաճկերէնն է րիւզ-կեար ։

— Էյ՛յ ի՞նչու ան շան սուռաթին խօս-քին հաւտալով մեր առը նամուսը բարայի մը ըրիր դեղին մէջ ։

— Մարիկ , քու անունդ ի՞նչ է ։

— Լուսիկ ։

— Ի՞նչեան կը կոչուիս ։

— Զըթբըլթէնց՝ լուսիկ տուտուն կըս-ուիմ , չիւնքի ողորմած հօգի կեսուրս չըլթ-բըլթին կնիկն էր ։

— Շատ աղէկ , բայց մենք մեր լրագ-րոյն մէջ չըլթբըլթենց լուսիկ տուտուն գը-րեր էինք ։

— Չէ , սալթ լուսիկ տուտու գրեր է-իր ։

— Անանկ է նէ ի՛նչու վրադ կառնես կոր դուն։

— Էյ իմ վրաս էր գրածդ նէ օրդան։

— Մ՛ինակ դու կըսես կոր։

— Նա՞ըլ մինակ ես կըսեմ կոր, աշխարհք արարատ կըսէ կոր։

— Անոնք չգիտնալով կըսեն դուն մեզի նայէ։

— Քեզի կնայիմ կոր իշտէ, ի՛նչ պիտի ըսես։

— Կըսեմ թէ ձեր վրայ չէր այն գըրուածքը։

— Էյ իմ ըրածներս է ես չիյտե՞մ։

— Վայ, ըսել է որ մեր գրածները սուտ չէ եղեր։

— Ձէ՛, ի՛նչ մեղքըս պահեմ ամմա, չի համնէիր գրելու։

— Փառք Աստուծոյ մինչև ցարդ հահասանք գրելու և ասկէց ետքն ալ պիտի գրենք։

— Կենէ ի՛նչ պիտի կրէս։

— Պիտի գրեմ թէ անցած չաբթուան գրած յօդուածներնիս չըթըքըթենց լուսիկ տուտուլին համար էր, որպէս զի լուսիկ տուտու անունով ուրիշ խաթուններ կը գտնուին նէ՝ վրանին չառնեն։

— Վա՛յ հոգիդ քաղուի հեմէն։

— Ի՛նչ ըսեմ, երբոր այսպէս չգրեմիրաւ հոգիս պիտի քակուի, վասնզի եթէ լուսիկ անունով եղող տիկինները քեզիպէս գան մեզ հողնեցնեն, տարակոյս չիկայ որ խերերնիս պիտի անիծեն։

— Ամա աղէկ չեմ ըրեր ետքը քեզի։

— Արդէն մինչև հիմայ երբ աղէկ ըսիր։

— Քեզ կանիծեմ։

— Ես ալ քեզ կօրհնեմ ըստ սուրբ Աւետարանի, որ կը պատուիրէ մեզ մեր անիծիչները օրհնել։

— Անկարծակիի դաս հէմէն։

— Օրհնեալ լինիս խաթուն։

— Կուպէկու եղաս։

— Օրհնեալ ըլլաս։

— Խալէմդ կոտրուի։

— Դարձեալ օրհնեալ ըլլաս, վասնզի նոր գրիչմը առնելուս պատճառ պիտի ըլլաս։

— Քի կէնէ մեզ կաշէթան անցունես, հա՛։

— Աղէկ գիտցար։

— Գլխաւորիս իմացնելով քեզ ծեծել պիտի տամ։

— Վա՞յ գլխաւորդ մարդ կրնա՞յ ծեծել։

— Հապա՛, հէմ անանկ խուվէթլի բազը մը ունի քի, դուն պիլէ գրեր էիր։

— Այո, հովը խապար բերաւ գրեցի։

— Ինչալլահ քեզալ կը տիէ։

— Ես գլխաւորիդ կնիկը չեմ։

— Է՛հ ի՛նչ ըսեմ, փայտա ունի՞, քաշելու է, իշտէ ասանկ դահիճ մարդու մը ծառաքն ինկեր եմ։

— Կը մաղթեմ որ ան մարդուն ձեռքը միշտ գլխէդ անպակաս ըլլայ։

— Ի՛նչ ըսեմ. հէմէն հարիւր տարի ապրիս, իծծունը հինգ տարի սըթմա բըռնես՝ քառսունը հինգ ալ քէօթրիւմ միսա,

— Օրհնեալ ըլլաս խաթուն, Աստուած երկանդ ձեռքը յամենայն փորձանաց ազատ պահէ։

— Հիմա կեընեմ տէ բըղիկ բըղիկ կընեմ քեզ։

— Ձէ՛ խաթուն, ան չեղաւ, չե՞ս գիտեր թէ ոստիկանութեան պահականոցը տպարանիս մօտ է։

— Սանկ զըտ զըտ մի խօրաթեր

— Դուն ալ քիչ մը զիս մի օրհներ։

— Այս միջոցին գրաշարապետը՝ ներս մտնելով, «վաղուան թերթին համար երկու էջի չափ ձեռագրի կը կարօտիմք» ըսաւ։

— Հիմայ կը դրեմք․ Լուսիկ տուտուին շնորհակալ ըլլանք որ եկաւ և մեզի երեք չորս էջ լեցնելիք նիւթ մատակարարեց ։

— Եէնէ ի՞նչ կըսես կոր աննման ։

— Լուսիկ տուտուին շնորհակալ ըլլանք որ վաղուան համար մեզի հալատիս բերաւ կըսեմ, տաղտաղայով ալ մոռցերեմք, խահուէ մը կը խմե՞ս Լուսիկ տուտու ։

— Վո՛յ վախնամ կէնէ ես ղաղէթայիդ մէջ պիտի գրես ։

— Արդէն խօսած ատենդ ես գրեցի, կուզես նէ՝ կարդամ ։

— Չի հասնիս չկատարիս կարդալու, բիւչման եղայ գալուս, ճամբան ոտքս կոտտրեր տէ չի գայի, ըսելով Լուսիկ տուտուն բարկութեամբ ելաւ գնաց ։

Շու աթիտէքի մէքթուպ կէչէն ադշամ ղաթըն պիրի, պալօտա պուլունմուշ, վէ սահիպինի պուլունուպ քէնտիսինէ թէսլիմ օլունմադ իչիւն, իշպու մէքթուպըն կաղէթամըզտա տէրճինէ րէճա օլունըր ։

Ճանըմըն քէօշէսի Վէրօնիքա

Բիւթիւն եաղ պէքլէտիղիմիզ կիւնլէր կէլտին տէ, պիզ պէօյլէմի՞ գալալըմ, ախ Վիրօնիքա սէնին իլէ Չիֆթ-Սույու տաղլարընտա Օրայօյը էյլիմիզտէ պու կիւնլէրի սայըպ եադլաչտըղըմը արզիւլէր իտիք իսէ հաթըրլարմըըն, էյլին էրքէքլէրի կիճէլէրի Պալօլարտա իքի գօլթուդլարընտա պիրէր տամա պուլունտուդտան սօնկրայ, գապիլի պուլամար պիրէրտէ արթըք ճէպլէրինէ սագլաեաճագլար, նէ՞ տիր պու. սէնտէքի հալ դարա սէվտայ օլմուշ կիպի էվին պիր քէօշէսինտէ գալմըշըն աճապա պէնիմ ճիվան հալիմէ գատըն մի՞ վար; կիճէլէրի Պալօլարտա էօքսիւզ մադսըմլար կիպի մէլէյիպ տուրուեօըըմ, կիւնտիւզլէրի մահալէմիզտէքի գըզլարըն էօնիւնտէն կէչէմէյօրըմ, խմիմի Վէրօնիքա պուտալասը հօճա Վէնսան քօմուշլար, ախ պու պանայ առտէյիլ մի՞ մատմազէլ։

Հիչ պիր եէրտէ կատրու հախյէթիմ գալմատը, չոշըրմըշըմ նէ եաբտըղըմը պիլմիեօրըմ նէ տէ դըլտըղըմը, կէչէն կիւն չօրպաճըմըն էմրի իլէ Մէրսինէ իքի իւղ լիրալըք բօլիճա եազըեօրտըմ, ալթաքի յունվար 22 թարիք եազաճադ եէրտէ, 22 Վէրոնիքա տէյի եազմըշըմ, էյ պու պանա քիւչիւքլիք տէյիլ մի՞, նէ՞ օլտըմըըն պիր էխթիար պառապանտան քօրքարըմ տըն օ տա րահմէթ օլսուն եաբրադ տէօքիւմինտէ սայկըը տավըրանտը պալօ վադթի կէյմէղտէն կէօչլինի չէքտի կիթտի, վալիտէն իչին սէն նադըլ էտէրիտին քի ույդուսու բէք ադըը տըը տէյի, հաթտա Թառլա պաշընտաքի եանկընտա կիճէ ույանմամըշ տա պառապան ըըթընա ալմըշ Թադսիմ մէյտանընա կէօթիւրմիշ օլտուղընը պիլիրսին տէ, էյ կայըու նէ՞ սէպէպ վար քի կէճէլէրի պէչ օն տէֆա էվինիզին էօնիւնտէն կէչէրիմ վանք կիպի ճամլարը բէրտէլէրի գաբայըպ օթուրուեօրսըն, ա՛խ աճապա վարդապետ դօմշունուզ սէնի դանտըրըըտա մարապետ մի՛ էթտի ։

Ախ օ նէ սահաթ ըմըշ քի պահճէլի համամա տուտում իչին պիր պարքաճ լահանա թուռշըսը կէթիրտիմ տէ, պէնի դա բուտան տըշարը չըգտըղընտա կէօրիւպ պէօյլէ եիւրէյիմի աթէշլէր իչինտէ պըրագտըն չիմտիտէ պիր թարաֆա չէքիլիպ պէֆին պաճատան չըգմասընա պէքլէեօրըմ, ինանըրսան մատմազէլ կիւնահ չէյ տիր եաբտըղըն, սօնկրայ քարըշմամ խօստովանանքտա պօռճլու գալըրսըն ։

Պու մէքթուպումիլէ եալվարըըմ գըյմա պանա, չիւնքի տուտումուն պիրթանէճիյիմ, պու ադշամ թամ սահաթ իւչտէ էվին էօնիւնտէն կէչէճէյիմ բէնճիրէտէ պէքլէ, իքի քէրէ էօքսիւրտիւյիմտէ ադնա քի

ղէնիմ, գաւուլու աչ կիզլիճէ կէօրիւշէյիմ վէ չու հալինիզտէն մալիւմաթ քէսպ իտէյիմ քի մէռաքըմ տէֆ օլսուն, ախ պուրանճըգտա գօմշումուզ Լուսաբեր տուտունուն պէօյլէ պասկալեանըն քըրքընտա պէնի իչին չըգարտըղը վիճակը Ֆիքրիմէ կէլտի եաղմըշըմ օգու պաք քի նասըլ կէլտիտէ պու կիւնլէրտէ չըգտը։

Զէքմէճէնին քիլիտի
Իւստինէ թօզ պիրիքտի
Կէլճէճէքսէն կէլ քուզում
Ճիվան էօմրիւմ չիւրիւտի։

Աման Վերօնիքամ սահաթ իւչի ունութմա եազըք տըր սէնին։

ՎԵՆՍԱՆ

ԻԼԱՆ

Տէրսաատէթտէ թապ ու նէշր օլունան Երմէնճէ ղազէթալարըն պիլանչօսու։

1 Մասիս տօլմասը, իլանաթ եաբրաղընա սարըլը, 50 փրյ.
2 Նորագիր օթուրթմասը տիւնտէն գալմա 20 „
3 Մէճմուա Թիրիթի 40 „
4 Մանզումէ էֆքեարի, էսէֆէնկէզ սօղան իլէ գարըշըգ վէ մապատի եարըն 40 „
5 Մամուլ գաբամասը 50 „
6 Լոյս գզարթմասը կէօրտիւշիմիզ եօգ 80 „
7 Հայրենիք ազլամասը Թիւքէնմէզի 40 „
8 Փունջ եալանճը տօլմասը 40 „
9 Լրագիր տօլտուրմասը ֆուրունտա 20 „
10 Թատրոն Թիւրլիւսի, սալչալը սաչմալը 50 „
11 Լուսին քէպապը կէչէն կիւնտէն գալմատը 30 „
12 Նոր Դար սահա թէնճէրէտէ գայնաեօր, վէ ֆիյաթը պէլլիսիզ տիր։

Պօնլարըն թուզ պիպէռի մազամընտա 40 փարայ տախի Միմոս իչուն զամմ օլունտուղու հալտէ՝ պիր ատամ եալընըզ ճիւմա իրթէսի կիւնլէրի թէքմիլ կազէթալարտան տօեարըմ աէմիչ օլա՝ 12 ղրշ. 30 փարայ սարֆ իթմէլի տիր։

ՔԱՂՈՒԱԾՔ

— Կինը մահ է աւելի դառն է, կըսէ Սողոմոն և կը յաւելու թէ՝ «հազար մարդկանց մէն աղէկ գտայ բայց հազար կիներէն և ոչ մէկը»։

*
* *

— Տիոգինէս ծառէ կախուած կին մը տեսնելով գոչեց․ «իցի՛ւ թէ ամէն ծառեր այս տեսակ պըտուղներ տային»։

*
* *

— Աւելի շատ են կանանց չարիքը քան ծովու ձկերը և երկնից աստղերը։

*
* *

— Պիոն կըսէ թէ՝ աղուոր ալ ըլլան, չըլլան ալ, կանայք մեծ բան մը չեն արժեր․ եթէ տգեղ են՝ սրտի դուշակութիւն կուտան․ եթէ գեղեցիկ՝ գըլխու ցաւ։

*
* *

— Ս․ Օգոստինոս մեծ խնդիր մ'է գտնալը կըսէ թէ արդեօք կանայք վերջին դատաստանին օրը յարութիւն առնեն նէ դարձեալ կին պիտի ըլլա՞ն, կը վախնամ որ Աստուծոյ ներկայութեանն անգամ զմեզ հրապուրեն։

*
* *

— Կինը բնութեան գեղեցիկ մէկ պակասութիւնըն է․ ըսաւ Միլթոն։

*
* *

— Աւելի հասակաւ պզտիկ կնկան մը հետ ամուսնանալ կը խրատէ Բօմմէրսօն՝ քան թէ մեծի հետ, անոր համար որ երկու չարեաց փոքրագոյնն է ընտրելի։

ԳԸԹԸՐԻՉՄ

Ցոլաքի աղա նէ տիր ճանըմ պու տիւշինտիղին ։

— Հիչ հօճա Եղիազար պէնիմ պիր ուշաղըմ վար արզուհալ էթմիշ, չօգ էֆքեարըմա տօքունտը ։

— Ուշաղըն սանա արզուհալ մը՞ էթսին, էյ նէ՞ սէպէպ վար ։

— Ճանըմ եէտի լիրա մաաշ հիսապը իլէ 28 լիրա գատար պիրիքմիշ իտի, պիր պօնօյ վէրմիշիտիմ կէչէն կիւն վաաէսի խիթամ պուլտուղընտան վէրէմէտիմ իսէ, արզուհալ էթմիշ։

— Եազըք քի Ցոլաքի աղա ադըմըյըմ տէրսին, հիչ ուշագ գըսմընա այլըղընը պէլլի էթտիքտէնսօնկրա պօնօ վէրիլիր մի՞ ։

— Էյ նէ՛ եաբմալըյտըմ։

— Օնուն գօլայը վար, ուշագ ալտըն մը մաաշընը պէլլի էթմէսին, իւք այը պիր աղ չօքճա փարա վէրիրսին օ կիտէր կէլիր պիր առա կէնէ բարա իստէրսէ տաալըք սէպէպինի կէօստէրիրսին, իթահամթըղ չըգտը իսէ տէֆ իտէրսին, պաշկասընը ալըրսըն, Ալլահա շիւքիւր քըթլըղը եօգ տէյիլ ա ։

— Սօնկրա չըգան ուշագ կէլիփ բարայ իստէրսէ ։

— Իստէսին, օն լիրա ֆոյէթի վար ըսա իւչ լիրատան հիսապ կէօրիւրսիւն, բարայ իչին պիր լաֆ տա էտէրսէ, պու հաֆթա տէյիլ կէլէճէք հաֆթա օղրա տէրսին ։

— Ինանըրսան հօճա Եղիազար պու ադըլ պէնտէ եօգ ըտը, Թէվէքէլլի տէյիլքի պիր գաչ ադարէթ սահիպի օլմուշըն ։

*
* *

Քա Թուրֆանտա տուտաւ լեցիր աս ինօբէնց Թախըմին գործը ։

— Ի՞նչ է եղեր հոգի ։

— Վայ դլխուս տաճայ ինչ օրերու կը հանդպինք կոր, քա տուներնին նոր հարս մը չիկաւ մէյէր հարսին մարը հարը ֆուխարէյէ պէյքի իր տունը ուտելիք կը խրկէ տէյի. Նէքտար տուտուն ինչ խըտար տօլապ անպար կայ նէ կղպանքի տակ նէ դրեր ։

— Քա իրաւ կըսես կոր ։

— Հապա, հարսին բօրը անօթենայ նէ կերթայ կէսրուջը եալվարմիշ կըլլայ, անոնք ալ կը հանէն տիլիմ մը հաց կուտան եղեր։

— Վույ քուրուկ ինչ խըտար ալ զէնկին ըլլան նազենիմ չեն ըլլար, սօղրատան կէօրմէն իշտէ աս խըտար կըլլայ ։

— Ախ կէնէ մեր աղաներուն օրերը եւելցնէ, տունը բան մը բերեննէ կուզէն քի օխտը դրացիներին բերանը համնի ։

*
* *

Միւսիւ պալօլար տչըլտը տահա պէնի պիր տէֆա օլսուն կէօթիւրմէտին ։

— Աֆ էտէրսին մատմազէլ ինանըրսան կիճէլէրի հէմ այաղտան գօրքուեօրըմ հէմ խըրսըզտան ։

— Էյ նէ օլուր իւք ագշամտան չըգարըզ կէճէ էվէ կիթմէյիփ սապահըարըզ պալօտայ ։

— Օլուր ֆագաթ պէքլէ պու հաֆթա Պուրսայեա պիր իշէքլի պուրնուզ սըբարըշ էտէյիմ կէլսին տէ, կիյինէսին էօյլէ կիտէլիմ։

— Աման Վէնսան բէք կէճիքմէսին ։

— Եօգ մատմազէլ քօրքմայ, ֆագաթ տուվայ էթ քի վաբօռ ֆուրթունաեա օղրամասըն ։

Վաղը ժամը 7 1/2 ին Բերայի Ուսումնասիրաց Ընկերութիւնը կարեւոր խնդրոյ մը համար Ընդ-հ. Ժողով ունի Գերեզմանատան դպրոցին մէջ, որ կը հրաւիրուին բոլոր անդամակիցք ։

ԱՐՏՕՆԱՏԷՐ ԵՒ ԽՄԲԱԳԻՐ
ԱՆՏՕՆ Ց. ՍԱԳԱՅԵԱՆ